

[Gert Petersen]

ninger er hamrende forkerte og en forhånelse af de arbejdsløse.

Så er der energifgifterne. Det er den del af indgrebet, som kunne have været fornuftigt i en anden sammenhæng. Jeg vil godt sige helt rent ud og klart, så det ikke kan misforstås, at socialistisk folkeparti kunne selv have fundet på disse energifgifter. Det er principielt rigtigt at styre forbruget i en energi- og ressourcebesparende retning, men det må gøres i sammenhæng med en social genopretning for de dårligst stillede, i sammenhæng med sociale kompensationer til disse grupper og endelig også inden for den rigtige økonomiske helhed.

F.eks. er sådan noget som benzinafgifter også efter vores opfattelse en udmærket ting, og under andre vilkår vil vi såmænd gerne stemme for at sætte dem op, men så må det modsvares af en billigørelse og en forbedring af den kollektive trafik. Ellers har det ikke rigtig nogen mening efter vores opfattelse, eller rettere sagt: jo, det har det, det er en asocial mening. Det er det, der er tilfældet i regeringssammenhæng, og derfor afviser vi disse afgiftsforhøjelser, altså under de vilkår, som regeringen har bestemt.

Af det, jeg har sagt her, fremgår det, at vi ikke vender os imod, at der foretages et indgreb – det burde have været foretaget for længst – men det er indgrebets karakter, dets indhold, vi vender os imod. Vi forlanger, at et sådant indgreb skal skåne beskæftigelsen eller suppleres med skridt til fremme af beskæftigelsen, dernæst at det for alvor må være effektivt over for betalingsbalancen, og endelig for det tredje at det skal have den rigtige sociale balance. Det vil sige, at på baggrund af den ubalance, vi nu har levet med i de senere år, måtte et indgreb have en ubalance i den modsatte retning, altså til særlig gavn for de dårligst stillede.

Truslen mod betalingsbalancen udgår ikke fra kommunernes anlægsarbejder og den jævne befolknings forbrug, den udgår fra de velstillede overforbrug og kapitalens ikke-styrede investeringspolitik. Det sidste er det jo svært at gøre noget ved uden strukturreformer, men det første kan der umiddelbart gribes ind over for.

Lad mig tage et eksempel: den store bilimport. Den rører man ikke ved, selv om den sætter rekord i år med 157.000 nye indregistreringer, og størsteparten af de nye biler,

skrev Politiken den 8. december, som ruller ud fra forhandlerne, ligger i prislejet mellem 150.000 og 250.000 kr. Det er ikke arbejdsmand Hansen eller medlemmerne af Kvindeligt Arbejderforbund, som belaster betalingsbalancen med disse nye biler til 150.000 og 250.000 kr.

Jeg kan også nævne, at erhvervsradioen i morges oplyste, at aktier og obligationer i år – alene i år – er steget med 275 mia kr. i værdi, og dermed nærmer vi os situationen i 1983, da værdistigningen på aktier og obligationer var større end den samlede udbetalte lønsum. Alt det rører man ikke ved, selv om man ved, at det er disse værdistigninger, som bliver belånt, og som giver anledning til overforbruget, men det rammer jo en anden klasse end den, regeringen repræsenterer.

Jeg er ikke forundret over indholdet i regeringsindgrebet, det er, hvad man kunne forvente: den asociale omfordeling skal forstærkes, men jeg undrer mig alligevel lidt over den fortsatte letsindighed med hensyn til betalingsbalance og gældsætning; gældsætningen er jo under regeringen vokset fra 150 mia kr. til 225 mia kr. Det er det, man kan kalde borgerskabets diskrete letsindighed. Vi kan jo ikke undgå, at dette bliver vedtaget, men vi vil naturligvis stemme imod. Jeg håber imidlertid, at det ikke varer længe, før vi slipper af med denne regering, og at den tale, som kommunevalget demonstrerede, nemlig et andet alternativt flertal, vil slå igennem også herinde.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Hr. Gert Petersen nævnte et væsentligt problem: troværdighedsproblemet, og jeg synes, at hr. Gert Petersen har fuldstændig ret i, at statsministerens optræden før kommunalvalget bestemt ikke virkede troværdig. Jeg havde nær sagt, at enhver patentidiot var klar over, at der kom et indgreb efter kommunalvalget.

Men så vil jeg godt spørge hr. Gert Petersen: Er det så særlig troværdigt af SF at gå ud og føre valgkamp på en overbudspolitik? Man vidste jo på forhånd, at der var rettet en henstilling til kommunerne om, at driftsudgifterne for 1986 blev 1984-regnskabets tal plus justeringer for pris- og lønstigninger. Dette kommunalvalg betød en merudgift på